

מסכת שקלים

פרק ג

א. בשלשה פרקים בשנה, תורמין את הלשכה, בפרוס הפסח, בפרוס עצרת, בפרוס הקדש, והן גרנות למעשר בהמה, דברי רבי עקיבא. בן עזאי אומר, בעשרים ותשעה באדר, ובאחד בסיון, ובעשרים ותשעה באב. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים, באחד בניסן, באחד בסיון, בעשרים ותשעה באב. מפני מה אמרו בעשרים ותשעה באב, ולא אמרו באחד בתשרי, מפני שהוא יום טוב, ואי אפשר לעשר ביום טוב, לפיכך הקדימוהו לעשרים ותשעה באב:

ב. בשלש קפות של שלש סאין תורמין את הלשכה, וכתוב בקו אל"ף בי"ת גימ"ל. רבי ישמעאל אומר, יונת כותב בקו אל"ף בי"ת גימ"ל. אין התורם נכנס לא בפרגוד חפות, ולא במנעל, ולא בסנדל, ולא בתפלין, ולא בקמיע, שמה יעני, ויאמרו מעון הלשכה יעני, או שמה יעשיר, ויאמרו מתרומת הלשכה יעשיר. לפי שאדם צריך לצאת ידי הבריות בדרך שצריך לצאת

יְדֵי הַמָּקוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר לב) וְהִיטֵם נְקִיִּים מִיָּד וּמִיִּשְׂרָאֵל,
וְאוֹמֵר (משלי ג) וּמָצָא חֵן וְשָׁכַל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

ג. שֶׁל בֵּית רַבֵּן גַּמְלִיאֵל (הָיָה) נִכְנָס וְשָׁקְלוּ בֵּין אַצְבָּעוֹתָיו, וְזוֹרְקוּ
לִפְנֵי הַתּוֹרֵם, וְהַתּוֹרֵם מִתְפָּנֵן וְדוֹחֵקוֹ לִקְפָּה. אֵין הַתּוֹרֵם תּוֹרֵם עַד
שִׁיאֵמַר לָהֶם, אֲתֵרֵם. וְהֵן אוֹמְרִים לוֹ, תֵרֵם, תֵרֵם, תֵרֵם, שֶׁלֹּשׁ
פְּעָמִים:

ד. תֵרֵם אֶת הָרֵאשׁוֹנָה וּמַחֲפָה בְקִטְבָּלְאוֹת, שְׁנִיָּה וּמַחֲפָה
בְקִטְבָּלְאוֹת. שְׁלִישִׁית לֹא הָיָה מַחֲפָה, שָׁמָּה יִשְׁכַּח וְיִתֵּרֵם מִן הַדָּבָר
הַתּוֹרֵם. תֵרֵם אֶת הָרֵאשׁוֹנָה לְשֵׁם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְשְׁנִיָּה לְשׁוֹם כְּרִכִּין
הַמִּקְפִּין לָהּ, וְהַשְּׁלִישִׁית לְשׁוֹם בָּבֶל וּלְשׁוֹם מְדֵי וּלְשׁוֹם מְדִינֹת
הַרְחֻקוֹת: